

stensild uden Modstand kan forplante sig gjennem Rasseløbene til de omgivende Rum, og derpaa lægger Brandvæsenet, og jeg tror med Rette, stor Vægt. Andet tilsigtes jo ikke, men det forekommer mig, at det er en let iværksættelig Maade, saa at jeg synes, at man maa modsætte sig, at dette bortfalder. Det næste Forslag til samme Paragraf gaar ud paa, at sidste Punktum i Punkt 7 skal bortfalde. Sidste Punktum lyder jo saaledes: „I Lagrummet kunne Komfurer dog kun anbringes undtagelsesvis og med Stadsbygmesterens Tilladelse. Det ærede Medlem, der stillede dette Forslag, grundede ikke sine Indvendinger paa, at det i og for sig skulde være uhenigtsmæssigt, at man ikke vilde give Lov til i en saa stor Udstrækning som muligt at benytte Taget til Beboelse, men han sagde, at, da det er et Faktum, at Stadsbygmesteren tillader saa godt som alle Begjæringer om at opsætte Komfurer i Lagrummet, og naar Indskrænkningen i en saadan Bestemmelse ikke overholdes, kunde man ligesaa gjerne lade den gaa ud. Men der er to Ting at iagttage. Den første er den, at man dog ikke kan bygge en Lovbestemmelse paa den Opsættelse, som en enkelt Stadsbygmester kunde have om dette Forhold, og for det Andet er dette Forhold forandret ved det foreliggende Forslag; thi i den nuværende Lov staar der: „I Lagrummet kunne Komfurer kun med Stadsbygmesterens Tilladelse opsættes,“ men her i Forslaget staar: „I Lagrummet kunne Komfurer dog kun anbringes undtagelsesvis og med Stadsbygmesterens Tilladelse.“ Derved faar denne jo en Rettesnor for sin Tilladelse, som han hidtil har manglet. Medens han hidtil har kunnet opsætte det som Noget, der kom an paa ham, staar der nu, at det kun maa ske undtagelsesvis, og har man derfor noget imod en saadan udstrakt Anvendelse af Lagrummet, som jeg villig indrømmer har fundet Sted, navnlig i de senere Aar, tror jeg man skal fastholde denne Bestemmelse. Mig forekommer det, at en saadan Anvendelse er fordærvelig. Det forekommer mig ganske anderledes hensigtsmæssigt i en Bygning, navnlig naar man opfører den fra ny, at indrette Beboelsesleilighederne i selve Bygningens Etager og anvende Lagrummet til Befæmnelighed for Beboerne, idet man indretter det, efter som Familieleilighederne ere store eller smaa, til større og mindre Rum. Det er til stor Befæmnelighed ogsaa for Beboerne af smaa Leiligheder at have saadanne smaa Kamre, dels til at sætte Pulteri ind i, dels som lidt Værkstedspads for Manden og overhovedet til Opbevaringssted for saadanne Ting, som nødvendig bør findes i selve Beboelsesleiligheden. Derfor vil jeg ogsaa meget tilraade, at det Forslag, hvorefter denne indskrænkende Bestemmelse skulde udgaa, ikke vedtages. — Til § 57 er der stillet et Forslag under Nr. 11 udenfor Betænkningen, hvori det foreskrives — med Henhyn til

Lovforslagets Bestemmelser om at forhindre Sneffred —, at Stiker- eller Metaltage, der have en Hældning mod Horizonten af 30—70 Grader, skulle forsynes med Jerngitter. Jeg har ikke meget tilovers for hele denne Bestemmelse, men det forekommer mig, at naar den skal være der, maa det hellere staa, som den staar i Texten, hvorefter det beror paa Bygningsinspektørens nærmere Bestemmelse, om der er Grund til at anbringe saadanne Gittere. Spad særlig angaar Bestemmelsen af 30—70 Grader, er dette et Spillerum, der ikke vil være Anvendelse for, thi paa et Metal- eller Stikertag — og om Andet er jo ikke Tale her — vil Sneen umulig kunne blive liggende, naar det blot danner en Vinkel mod Horizonten af 60 eller nogle og halvtredstindstue Grader. Det forekommer mig, at dette Spillerum fra 30—70 Grader er noget umotiveret. Der er dernæst af det samme ærede Medlem med Henhyn til samme Paragraf foreslaaet, at Lovforslagets Bestemmelse om, at disse Jerngittere kun skulle anvendes mod Gaben, skal falde bort, saaledes at altsaa saadanne Jerngittere ogsaa skulle anvendes paa Tage, der vende ind mod Gaarde. Naar man nu tænker sig, at det er det samme Tag, der haade vender ud mod Gaben og ind mod Gaarden, kunde man sige, at der var mindre Anledning til at gjøre denne Forskjel, skjøndt det forekommer mig, man har en anden Forpligtelse til at træffe Forsigtighedsregler ud imod den offentlige Passage end ind mod Gaarden. Men der er en anden Omstændighed, som forekommer mig at gjøre det end mere besynderligt, om man vilde lade de omhandlede Ord falde bort, og det er den, at inde i Gaardene ligger der jo ofte smaa Bygninger, Skure, Retirader, som have Stiker eller Zinktage, og som altsaa, naar disse have en Hældning af over 30 Grader skulle være forsynede med Jerngittere mod Sneffred. Men at se slige Bygninger forsynede med slige Jerngittere forekommer mig dog virkelig at ville være komisk. Det samme gjælder endnu mere udenfor Byen. Der finder man tilbage fra Veien mange Smaabygninger, Havedstuer og lignende som have Stiker eller Metaltage. Skulde man nu, fordi der fra disse Tage kan falde en Klump Sne ned, som ikke kan genere Andre end dem, der alene have hjemme der, forlange, at slige Tage skulle være forsynede med Jerngittere mod Sneffred, hvad der vil være en Nødvendighed, hvis dette Forslag vedtages? Det forekommer mig, at man derved vilde gaa langt videre end man kan gaa i en saadan Lov. Nu er jeg glad ved, efter at jeg har udtalt mig imod de øvrige Vædringsforslag som det ærede Medlem har stillet, at kunne anbefale de 3 sidste. Forslaget til § 63 er et, som Udvalget ikke kan have Noget imod; det angaar det Forhold, der skal være mellem Beboernes og Patrimoniernes Antal. Til Forslaget under Nr. 66, om man skal bruge Ordet Bindmølle